

Πέστε μου τώρα σεις οί ἴδιοι, ὦ **Ἕλληνες**, ποιά εἶναι ἡ ἐθνικὴ **Ἑλληνικὴ γλῶσσα** σήμερα; Γιατί λοιπὸν ἀφτῇ τῇ γλῶσσᾳ τῇ λέτε **δημοτικῇ**, ἐνῷ πρέπει νὰ τῇ λέτε νέτα σκέτα **Ἑλληνικῇ**, καὶ τὴν προγονικῆς νὰ τῇ λέτε **ἀρχαία Ἑλληνικῇ**; Ἀλλῇ ἑλληνικῇ γιὰ μᾶς τοὺς ἐπιστήμονες ἑλληνιστάδες, τοὺς γλωσσολόγους, δὲν ὑπάρχει.

Τὸ μεγάλο προτέρημα ἀφτῆς τῆς γραμματικῆς εἶναι, ποὺ ἀπλουστεῖ τὴν ὀρθογραφίαν ἀπορρίχνοντας μιά καὶ καλὴ τὰ πνέματα, τὴν περισπωμένην, καὶ τὰ διπλὰ τριδόμενα (σύφωνα). Κεῖθω ὅμως θὰ μπορούσε νὰ εἶναι πιὸ ἀκολούθος μὲ τίς ἀρχές του, λόγου χάρι:

Σελ. 10 γράφει **καλλίτερος** καὶ σελ. 39 **καλλίτερος**

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς οὔτε **τῶνα**, οὔτε **τᾶλλο**, δὲν εἶναι σωστό. **Καλλίτερος** δὲν κάνει, γιατί δὲ γίνεται ἀπ' τὸ **καλλίων**. Τὸ σωτὸ εἶναι ἔτσι ποὺ τὸ ξεδιαλύνει ὁ Φιλήντας (§ 670—71) δηλ. ἀπ' τὸ **καλὸς κατ' ἀναλογία**.

Καλίτερος καὶ γενικὰ—**ίτερος** πάλε δὲν εἶναι σωστό. Ἄν κοιτάξουμε τὴν ἱστορίαν τῆς κατάληξης ἀφτῆς, βρίσκουμε πὼς—**ύτερος** εἶναι σωστὸ νὰ γράφουμε (σὺν τῷ Φιλήντᾳ ἐγὼ ὁμῶς προτιμῶ τὴ γραφὴν μὲ **η**, γιατί ὁ σημερινὸς Ἕλληνας κλίνει τὸ ἀρχαῖο **βαθύς** σὺν τῷ **ληστής** καὶ νιώθει **η** καὶ στὶς δύο κατάληξεις. Ἔτσι λοιπὸν ἀφρὺ **η** ἔχουμε στὸ θετικό—**ής**, **η** θὰ γράφουμε καὶ στὸ συγκριτικό—**ίτερος**. Δὲν εἶναι λόγος νὰ φέρτῳ-νουμε μὲ ἀνώφελους ξεχωρισμοὺς τὰ μυαλὰ τῶν παιδιῶν.

Ὅπως λοιπὸν στὰ ῥήματα (σ. 67) μὲ τὸ δίκιο του γράφει **βαρῆνω** κτλ. ἔτσι θάπρεπε νὰ γράφει **βαρῆ-τερος** κτλ. γιὰ νὰ εἶναι πιὸ ἀκόλουθος μὲ τὸν ἑαφτὸ του.

HORVATH ENDRE

Οὐγκαρέζος καθηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς φιλολογίας.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥΤ & ΣΙΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΙΘ. 42

Πουλιούνται μ' ἐλαττωμένες τιμὰς τὰκόλουθα βιβλία τοῦ κ. Σ. Σκίπτη:

1) **Μεγάλη αὔρα**, ποιήματα (ἀντί Δρ. 3) Δρ. 1.— 2) **Κάλδεια Μέτρα** ποιήματα (ἀντί Δρ. 3) Δρ. 1.— 3) **Ἀγία Βαρβάρα** Δράμα 4 μέρη (ἀντί Δρ. 3) Δρ. 1.— 4) **Νύκτα τῆς Πρωτομαγιάς**, Δράμα 3 μέρη ἀντί (Δρ. 5.) Δρ. 1.— 5) **Ἀπέθαντος Ποιήματα** (ἀντί Δρ. 4) Δρ. 2.— 6) **Θέατρο καὶ Πρόζα** μονόπραχτο Δράμα καὶ Διήγημα ἀντί (Δρ. 3) Δρ. 1.— 7) **Τρόπαια στὴν Τρικυμία**, ποιήματα (ἀντί Δρ. 3) Δρ. 1.— 8) **Οἱ Τσιγγανόθεοι** Κωμωδία σὲ μιά πράξιν καὶ πρόλογο (ἀντί Δρ. 3) Δρ. 1.— 9) **Ἡδίοδου Ἔργα καὶ ἡμέραι** μετὰφραση Δρ. 1.— 10) **ὁ Γύρως τῶν Ὁρῶν** Ὀνειρώδραμα σὲ πέντε μέρη καὶ πρόλογο Δρ. 4.— **Ἀκρίτας** Περιοδικὸν τομ. 1—4 1904—1906 ἀντί Δρ. 48, δρ. 8.

Στὸ ἴδιο Βιβλιοπωλεῖο, ὅπου πουλιοῦνται καὶ περασμένα φύλλα τοῦ «Νουμά» καθὼς καὶ τόμοι τοῦ 1914 μὲ ἐξώφυλλο (δρ. 12), μπορούν νὰ στέλνουν ἢ νὰ πηγαίνουν νὰ πλερώνουν τὴ συνδρομὴν τοὺς καὶ οἱ συνδρομητῆς τοῦ «Νουμά», παίρνοντας ἀπόδειξιν κανονικὰ ὑπογραμμένην.

✱ ✱ ✱ ΓΑΛΗΝΗ ✱ ✱ ✱

Τὸ πέλαγο σὺν κροῦταλλο ξαπλώνει.
Ἀσπρίζουν τὰ λιλάδια καθάρᾳ,
Γαλήνῃ. Οὐτε ἀνάσασμα. Πυρώνει
Ὁ ἥλιος κοιμισμένα τὰ νερά.
Ἡ ζέστη τρεμουλιώζει καὶ θαμπώνει
Βράχους καὶ σπία πέρα στὴν ξηρά.
Ἀντίκρου ὁ μῦλος ἄδικα τεντώνει
Στὸν οὐρανὸν τὰκίνητα φτερά.
Στὴν ἄκρῃ τοῦ νεροῦ τοῦ γα'ανου
Ἐνώνεται τὸ κάτω τ' οὐρανοῦ
Σ' ἀπέραντη, θολή, γαλάζια σφαῖρα.
Στὴ μέση ἓνα καίκε ἀπ' τὸ πρῶν
Τοῦ κάκου πρσιμένει μιά πσιή...
Λές κ' εἶναι κρεμασμένο στὸν ἀέρα.

ΝΙΚΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

✱ ✱ ✱ ΤΕΛΕΣΤΕΙΑ ✱ ✱ ✱

Ἐγειρε τῶμορφο σπιτάκι σου,
πλαγιάζει ἀποσταμένο
βουλιέται ἡ μοῖρα, κάποια θυσία αὐγάζει
ποὺ κατὶ ἐξελάνει. Ἴδου χαράζει
ἡ Ἀνατολή ἴσως σβήσουν τὰ τελόνια,
τὴν τρυφερὴν ὁποῦ πικραίνουν ψυχούλα σου
χρόνια καὶ χρόνια
Μάζεψε τίς γλυκιές σου ἐνθύμησες,
λουλουδια μεσ' σὲ χιόνια,
κι ὡς μὲ ἀγιαστήρι ὦ ἔβγα νὰ ραντίσεις,
ἴσως μὲ τᾶγο μύρο τοὺς καὶ λύσεις
τὰ μάγια ἀπὸ τὰόρατα δαιμόνια,
τὴ θαλλερὴ ποὺ φαρμακώνουνε ζωούλα σου
χρόνια καὶ χρόνια.

Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ

SCHUMANN. — Τὸ ταλέντο ἐργάζεται, ἡ μεγαλοφυΐα δημιουργεῖ.

HEINE. — Ἐχω τὸ εἰρηνικώτερο φρόνημα. Οἱ ἐπιθυμίες μου εἶναι: μιά φτωχικὴ καλύβα, μιὰν ἀχυρένια στέγη μὰ καὶ καλὸ φαή, καλὸ κρεβάτι, φρέσκο γάλα καὶ βούτυρο, στὸ παραθύρι μου πάνου λουλιούδια, στὴν πόρτα μου ἀπόξω λίγα ὁμορφα δέντρα, κι ἂν ὁ πανάγαθος Θεὸς θέλῃ νὰ μ' ἔχει τέλεια εὐτυχημένονε, θὰ μοῦ δώσει νὰ γευτῶ τὴ χαρὰ, στὰ δέντρα τοῦτα νᾶναι κρεμασμένοι πεντέξιν ἀπὸ τοὺς ὀχτροὺς μου. Μὲ συγκινημένη καρδιά θὰν τοὺς σιχωρέσω πρὶν πεθάνουν γιὰ κάθε ἀδικίαν ποὺ μοῦ κάμανε στὴ ζωῇ.— Ναί, πρέπει νὰ συχορνᾶει κανεῖς τοὺς ὀχτροὺς του, μὰ μόνον σὺν τοὺς βλέπει κρεμασμένους.

EMERSON. — Ὁ τέλειος ἄνθρωπος εἶναι ἡ προφητεία τοῦ πνεύματος, ὁ φίλος εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς καρδιάς.

EMERSON. — Ἡ φύση δὲν ὁμοιοκαταληχτεῖ τὰ τέκνα της καὶ ποτε δὲν κάγει ὁμοίους δύο ἀνθρώπους.